

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VIJF VOOR TWAALF

Een komische thriller in vier bedrijven

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3472

PERSONAGES

(1 dame – 5 heren)

MARC, een rasechte Antwerpenaar, woont in de Antwerpse volkswijk Luchtbal. Hij heeft het absoluut niet met alles wat vreemd is en is behoorlijk racistisch.

PAUL, gedistingeerd Fransman, geboren in Pas de Calais, en via Parijs in Wallonië verzeild geraakt. Zijn taaltje is het best te vergelijken met het Nederlands van Di Rupo. Een poging, maar er is werk aan.

MATTHEUS, een typische cliché-Duitser. Kordaat, maar behulpzaam. Al bij al een rustige kerel, maar ... “don’t mention the war”!

LUCAS, een Brit volgens het boekje. Onopvallend, stijlvol, beleefd. Hij zal zelden zijn mening geven als daar niet om gevraagd wordt, en zal ze al zeker niet opdringen aan anderen. Maar stille waters ...

MARIA, dol-enthousiaste Russische. Ze heeft een grappig Russisch/Vlaams accentje, al werkt ze hard aan haar uitspraak van het “Aantewaarps”. Altijd opgewekt en (soms een beetje té) uitgelaten.

JESÙS, de typische derde-generatie-migrant. Volledig geïntegreerd en verwesterd. Hij woont in Hoboken, spreekt vlekkeloos Marokkaans/Antwerps en is enorm gevoelig aan blind racisme. Met Marc in één ruimte geeft dat dus zeker vuurwerk ...

1880

DECOR

We zien de grote woonkamer/inkomhal van een oud landhuis. Er is centraal achteraan één voordeur, links ernaast één deur richting de gang met alle andere kamers en rechts achteraan één toiletdeur. Op de deuren staat telkens waar die deur naartoe leidt. Naast de voordeur zijn gesloten gordijnen, van vermoedelijk een raam. De ruimte is erg stoffig maar netjes. Tegen de muur links staat een typische oude dressoirkast. Op de kast staan een fles cava, een fles water, en vijf champagneglazen. Rechts tegen de muur is er een grote open haard met schouw. Aan de muur achteraan hangt een grote klok. Dit kan ook een grote staande klok zijn. Het uur moet duidelijk leesbaar zijn. Op dit moment is het half negen. (Bij avondvoorstellingen geeft de klok altijd het uur van het begin van de voorstelling aan, alsof alles vanuit de zaal “live” wordt beleefd). Er hangt een grote replica van de Mona Lisa in een mooie kader, en verder is de kamer gevuld met andere oude schilderijen, meubeltjes en antieke voorwerpen.

KORTE INHOUD

Een jobaanbieding voor huispersoneel lokt vijf heel uiteenlopende kandidaten naar het oude landhuis van landheer Elewyn Sondron. De vijf moeten verschillende opdrachten uitvoeren om te bepalen wie welke functies toegewezen krijgt. Het begint allemaal heel vrolijk. Tot blijkt dat het landhuis hermetisch afgesloten is van de buitenwereld, en geen van hen het huis mag verlaten voor alle opdrachten uitgevoerd zijn. Van de landheer geen spoor. En zijn opdrachten worden vreemder en vreemder. Tot de grote klok plots stilvalt... om exact vijf voor twaalf ...

EERSTE BEDRIJF

De Aankomst

(Het doek gaat open. Er klinkt oude muziek uit een stokoude radio die rechts achteraan op een tafeltje staat. De voordeur gaat open. Marc steekt zijn hoofd binnen. Hij praat plat Antwerps.)

MARC : Hallo? Iemand thuis? Hallo? *(Hij kijkt bedenkelijk rond, loopt de kamer in en zet zijn reistas neer. Hij doet zijn jas uit en hangt hem over de zetel. Hij zet de radio uit. Mompelend) Oude-wijvenmuziek ... (Opnieuw kijkt hij rond.) Hallo? Meneer Sondron? (Er komt geen reactie.) Nog niemand hier blijkbaar, dan wachten we maar ... (Hij loopt traag de kamer rond en bestudeert de kamer. Hij wrijft met zijn vinger over de stoffige meubelen en trekt weer een bedenkelijk gezicht. Hij loopt naar de dressoirkast en pakt de fles cava vast. Hij bekijkt ze.) Ah, een fleske cavia, da's niet verkeerd. Dat noemen ze nog eens uw toekomstig personeel soigneren. (Hij opent de fles en giet een glaasje in. Hij kijkt naar de muur en ziet plots het schilderij van de Mona Lisa.) Oei, sorry, Lisa, schollekes hé! (Hij zet zich in de zetel, zet zijn glas op de salontafel en neemt de krant, hij bekijkt ze.) Tss, de gazet van vorige maand ... (Hij strijkt met zijn vinger over de salontafel en trekt weer een vies gezicht.) En de kuisvrouw is precies ook al efkes in ziekenkas ... (Hij begint de krant te lezen en leest luidop in Antwerps/ABN.) Elio Di Rupo na een ongeval twee dagen werkonbekwaam. Is dat nieuws? Da's ne Waal hé, die zijn sowieso 'werkonbekwaam'. En het is dan nog ne politieker ook. Waal én politieker ... een dubbele dosis tamzakkerij. (Hij bladert verder in de krant. Hij lacht cynisch.) En hier ... "Marokkaan opgepakt voor diverse inbraken" ... pff, amaaï ... groot nieuws, en morgen in de gazet ... Marokkaan terug vrijgelaten wegens procedurefouten. Apenland. Een goei pak rammel ja, en daarna een paar weken opvoedingskamp om te leren wat discipline is, met al dat gepamper, de profiteurs godverdomme ... (Hij zucht, plooit de krant weer dicht en gooit ze verveeld op de salontafel. Hij staat weer op en ijsbeert wat rond in*

de kamer. Hij voelt aan de deurkruk richting de gang. Ze is op slot. Hij wandelt verder en loopt naar de deur rechts achteraan. Hij opent de deur van het toilet.) Aha, het mestputteke. Dan zal de Marc eens ineens de patatjes gaan afgieten sé! (Hij gaat binnen en sluit de deur.)

(Op dat moment gaat de voordeur opnieuw open. Paul kijkt naar binnen. Hij spreekt een combinatie van Frans en Nederlands, met een overduidelijke Franse tongval.)

PAUL : Bonjour? *(Hij aarzelt even voor hij binnenkomt.)* Allo? Quelqu'un à la maison? Iemand hier? *(Hij stapt binnen, zet zijn tas neer, bekijkt de jas en de tas van Marc, doet ook zijn jas uit, legt hem op de zetel en kijkt wat rond. Hij loopt voorbij de Mona Lisa.)* Mais qui voilà ... wie dat wij daar heb ... t'is gij zijt ontsnapt uit de Louvre? Haha ... *(Hij ziet het glas cava van Marc staan op de salontafel, kijkt rond, gaat naar de dressoirkast en schenkt zichzelf ook een glas in.)*

(Op dat moment komt Marc terug binnen vanuit het toilet. Paul merkt het niet meteen op en zet het glas aan zijn mond.)

MARC : *(Net op het moment dat Paul drinkt)* Schol!

PAUL : *(Schrikt en proest het uit.)* Oh pardon, ik wist niet dat u was hier. Bonjour, enfin, je veux dire, één goedendag, je m'appelle ... euh, je veux dire ... ik ben Paul.

MARC : Noordpaul of Zuidpaul?

PAUL : Pardon?

MARC : Nikske manneke.

PAUL : *(Stapt op Marc af.)* Paul Dubois, enchanté, euh, je veux dire ... aangenaam de kennis te maak!

(Ze schudden mekaar de hand.)

MARC : Aangenaam, neenee echt waar! (*Mompelend tegen het publiek*) Ne waal begot

...

PAUL : Pardon?

MARC : Nikske manneke, nikske.

PAUL : Het is u bent meneer Sondron?

MARC : Neenee, da's een abuus da ni just is, ik ben Meneer Sondron niet, ik ben Marc Andries. Ik kom ook just binnen sé.

PAUL : Ah bon, en wat is de but, enfin, je veux dire ... de doel van uwe bezoek?

MARC : Ikke? Ik kom hier werken.

PAUL : Pardon? Werken?

MARC : Ja natuurlijk, werken dat kennen ze niet in Wallonië ... (*Hij richt zich weer tot Paul.*) Werken ... ik kom hier solliciteren. Meneer Sondron zocht personeel, dus voilà, de Marc is in the house.

PAUL : Mais quelle coïncidence, euh, je veux dire, wat één toeval, de solliciteer, het is ik ook!

MARC : Dat wilt ook lukken. Kust naa m'n pan.

PAUL : Pardon?

MARC : Nikske manneke. (*mompelend*) Die kent precies maar één woordje. Pardon ...

PAUL : Pardon?

MARC : Hopla ...

PAUL : Allez, het is wij allebei kom de solliciteer ... Het is misschien er zijn meer vacatures, comment on dit ça ... betrekkingen.

MARC : Ja wie weet alles ...

PAUL : C'est une possibilité non ? Het is één mogelijkheid ...

MARC : Ja ja ... oui oui ... (*in overdreven Frans*) oui weet, oui weet ... haha.

PAUL : Pardon?

MARC : En altijd da ge-pardon ... nikske manneke, het is te hopen hé, da we hier alletwee een jobke kunnen krijgen hé.

PAUL : Oui, ce serait joli ... dat zou fijn zijn ... Mais si non, als niet, en er is maar één betrekking, dan wij zijn vanaf nu "des concurrents", concurrenten, spannend ...

MARC : Stel u dat voor. Enfin, in dat geval, dat de beste mag winnen! (*Hij richt zich weer mompelend tot het publiek.*) Da's al gewonnen spel op voorhand, want

walen... als het op werken aankomt ...

PAUL : Pardon?

MARC : Pfff ... zeg, gij kent maar één woordje zeker?

PAUL : Pardon?

MARC : Ja, en ons moeder ook zene ...

PAUL : Uw moeder? Wat is er met uw moeder?

MARC : Laat zitten ...

(Er valt een pijnlijke stilte.)

(cynisch) Schoon weer hé ...

PAUL : Oui, en effet, het is mooi weer, n'est-ce pas ...

MARC : Ne spa? Spa trekt op niks jongen, er is cavia.

PAUL : Pardon?

MARC : *(Wijst naar de fles.)* Cavia ... laat zitten!

(Op dat moment gaat de voordeur weer open. Maria komt binnen en zet haar tas neer. Ze spreekt Vlaams met een duidelijk Russisch accent.)

MARIA : Dobry Den, koeiendak, Maria Ovtcharek.

MARC : Wablied dankuwel?

MARIA : Maria Ovtcharek ...

MARC : *(Snapt er niks van.)* Da's zeker kind ...

MARIA : Ische mijn naam ... Maria Ovtcharek ...

MARC : Aaaah ... Marc Andries, aangenaam. *(Hij geeft haar een hand.)*

PAUL : *(Tegen Marc)* C'est qui?

MARC : Geen idee manneke, ik heb er geen kloten van verstaan. Vraag het misschien nog eens, Maria Overtrek of zoiets ...

MARIA : *(Articuleert duidelijk tegen Marc.)* Ov-tcha-rek, van Roeschland.

MARC : Da's zeker manneke, en ons moeder ook.

MARIA : Van Roeschland? Oewe moeder ook van Roeschland?

MARC : Neeee ... laat zitten ... Allez gij komt van bij de Poetin begot ...

MARIA : Pardon?

MARC : Lap, die begint ook al.

MARIA : Ikke niet verschtaan ...

MARC : Nee natuurlijk niet, het is hier vandaag nu ook niet echt de Algemene Vergadering van de “club van geïntegreerde Vlamingen” als ge het mij vraagt

...

MARIA : Pardon?

MARC : Ja, banan zene ...

MARIA : No, niet banan, Maria al ge-eten ...

(Marc zucht diep. Paul loopt naar Maria om kennis te maken en schudt haar de hand.)

PAUL : Paul Dubois ...

MARIA : Maria Ovtcharek ...

PAUL : Het is u komt toch toevallig niet ook voor euh ...

MARIA : Ikke kom voor sjollicitatie ... van de huische-personeel.

PAUL : Toi aussi? Je veux dire ... Jij ook?

MARIA : Da ... joellie ook?

(Paul en Marc knikken.)

MARC : Allez, met drie, da's een gemengde vacature als ge het mij vraagt. *(Hij kijkt kleinerend naar Maria en Paul.)* Letterlijk en figuurlijk.

MARIA : Ja, ikke dachte niet dat hier nog kandidatchki zouden zijn. Ikke moeste hier zijn om 20 poenkt 30 oer.

PAUL : Twintiek poenkt dertiek? Aah, acht uur en dertig minuut. Ik ook ...

MARC : Half negen, inderdaad ...

PAUL : Quand-même, enfin, trois candidats ... captivant, euh, je veux dire ... het is spannend, n'est-ce pas?

MARC : Wat ge spannend wilt noemen, da's hier meer een slecht toneel.

MARIA : Ische toneel? Of ische moesikal? *(Ze begint te zingen uit “The Sound of*

Music” en marcheert zoals in de musical.) Doosch waarope dekschel doet, ree die lope in de wooud ...

MARC : Jaaaa hey, Maria Von Trapp, het is al goed hé! (*Loopt opnieuw naar de kast.*)

Allez, een glaske cavia madam Overtrek?

MARIA : Ovtcharek ... da ... (*ze probeert in het Antwerps*) Hiele geere haha.

MARC : (*lacht*) Aan dat Antwerps is nog werk ...

MARIA : Da ... (*opnieuw in het Antwerps*) che meugt cherust zén ... zeiker weite ...

(Marc lacht groen en geeft Maria een glas cava en vult dat van Paul bij. Ze zetten zich neer in de zetel en kijken wat verveeld rond.)

MARC : Allez, dan is het wachten op de grote baas zeker hé ...

PAUL : En effet, euh je veux dire ... inderdaad. Monsieur Sondron, il viendra, het is hij zal wel de koom.

MARC : Ik mag het hopen, anders zitten we hier proper.

(Er hangt een vervelende stilte.)

Vanwaar zijt u eigenlijk meneer Dubois?

PAUL : Pas de Calais ...

MARC : Pas de Calais ...? Ja maar, ik vraag niet vanwaar dat ge niet zijt hé, ik vraag van waar wel ...

PAUL : Non non, Pas de Calais het is in Frankrijk, het is een région met vele strand.

MARC : Aaah, da's een plaats 'Pas de Calais', nu is 't duidelijk.

PAUL : Et vous, en gij, gij komt van waar?

MARC : 'De luchtbal', manneke.

PAUL : Pardon?

MARC : 'De luchtbal', euh, hoe zegt ge dat in 't Frans, Le ballon d'air, in den Anvers!

PAUL : Aha, Anvers, Antwerpen, la capitale de la Flandre, de hoofdstad van de Vlaanderen, allez, zo zeggen toch de Antwerpenaar.

MARC : Ge hebt het vast ... Zijt maar zeker, allez, het is eigenlijk gewoon het centrum van de wereld en al de rest is parking hé ...

MARIA : Jaja, maar ische maar hele kleine chentrum van wereld, en wel hiele groete parking.

(Maria en Paul lachen allebei. Marc kan er niet mee lachen.)

PAUL : Quand même un chauviniste ...

MARC : En u woont nog altijd in 'Pas de dingeske'?

PAUL : Non, je suis né, euh, ik ben geboor in Pas de Calais, en dan ik ben eerst verhuisd naar Paris, Parijs ...

MARC : Parijs begot! Schoon stad, niet slecht, niet zo schoon als Antwerpen natuurlijk, maar schoon ... En in welke buurt van Parijs hebt u gewoond, meneer Dubois?

PAUL : Père Lachaise ...

MARC : Ah, bij olle vader ...

PAUL : Haha non, 'Père Lachaise' is de kerkenhof van Parijs.

MARC : Ja ja da weet ik ook. Ik heb m'n verstand niet in de Wibra gekocht hé, dat was een grappeke hé, een 'drolerieke'!

PAUL : *(Lacht flauwtjes)* Ah bon ... mais maintenant ik woon in Liège, in Luik.

(Marc kijkt denigrerend. Er valt een stilte.)

MARIA : *(Plots vrij luid)* Sotsji!

(Marc en Paul schrikken.)

PAUL : Santé, gezondheid ...

MARIA : Neenee, ikke kom van Sotsji. Isse Roessische stadje, isse Roessische Riviera, isse badplaatsch, vele zonneke, en oeke vele strand ...

PAUL : Ah mes excuses, ik dacht dat u moeste nies !

MARIA : Neenee, Sotsji isse waar ikke ben geboord.

MARC : Pff geboord ... geborEN!

MARIA : Da, maar ikke wonen al jaren in Brugge ...

MARC : In Club Brugge of in Cercle Brugge?

MARIA : Ikke niet begrijp ...

MARC : Laat maar, dat was een grapke ... *(Hij kijkt naar Maria die hem verdwaasd aankijkt.)* Een grapski ... Valt nu omver, van Brugge, Bruhhe, daar zouden ze dringend wa meer medeklinkers moeten uitvinden, 'Heje hezin wa je hezin hed, mo how zeh'.. Onnozelaars ...

PAUL : Mais tais-toi ... enfin ...

MARIA : *(Kijkt dwaas)* Ikke niet begrijp ... *(Staat op en begint rond te wandelen.)*

PAUL : Je me demande ... ik vraag aan mijzelf: het is hoe lang monsieur Sondron zal nog de achterblijf ...

MARC : Geen idee manneke, tot Pasen op Kerstmis valt volgens mij ...

(Paul kijkt hem onbegrijpend aan.)

Jusqu'à La Paque tombe sur Noël!

(Paul begrijpt er nu nog minder van.)

(Staat recht en richt zich tot het publiek.) Die mag ook eens iets aan z'n Frans doen zene ...

(Maria loopt naar de schouw en wijst naar een omslag. Marc en Paul lopen er ook naartoe.)

MARIA : Kijke hier, oemmeschlag! *(Haalt de omslag van de schouw en leest voor.)*

Openen als joellie er alle vijf zijn ...

MARC + Paul : *(samen)* Alle vijf?

MARIA : Ja hiere schtaat ... alle vijf ...

MARC : Allez, dan komt er nog bezoek ...

MARIA : Ikke ben wel koerleus ...

MARC : *(verbetert)* Curieus!

MARIA : Da, cu-ri-eus. *(Ze gaat neus aan neus staan met Marc.)*

Coerieuzeneuzemosterpot!

MARC : *(Kijkt droog in de zaal.)* Daar zijn zware kosten aan ... *(Lacht cynisch en zet zich weer in de zetel.)* ‘k Ben toch eens curieus wat ze nog binnen gaan smijten...

(Op dat moment gaat de deur open.)

Als ge van den duvel spreekt ...

(Mattheus komt binnen en zet zijn tas neer. Hij loopt naar Marc en geeft hem een hand.)

MATTHEUS : Grüss Gott!

MARC : God is hier niet manneke, die is efkes gaan eten. Marc Andries, aangenaam.

MATTHEUS : Mattheus Kinnreck ...

MARC : Wablief? Klimrek?

MATTHEUS : Nein, Kinnreck, hättest du nicht gut gehört?

MARC : *(verveeld)* Nee manneke, ik had het niet goed “geheurt” ... overtrek, klimrek ... wat zijn dat voor namen zeg ...

(Paul loopt naar Mattheus. Maria volgt. Ze geven hem een hand.)

PAUL : Paul Dubois ...

MATTHEUS : Matteus Kinnreck ...

MARIA : *(Stelt zich ook voor)* Maria Ovtcharek ...

MATTHEUS : Matteus Kinnreck ... Weiss jemand zuerst wo ich die toilette finde?
Wahr is het toilet?

MARC : Daar, achter die deur ... waar dat op staat: toilet!

(Mattheus gaat het toilet binnen. Marc kijkt er venijnig naar.)

Dat was nu niet zo heel moeilijk hé ... Mofmans ...

PAUL : *(In shock)* Mais enfin, tu n’aimes pas les allemands, den Duits?

MARC : Manneke, met “den Duits” wete nooit. Ge weet wanneer dat ze binnenkomen, maar ge weet nooit wanneer da ze terug weg zijn. Ge weet maar nooit dat ze nog nen hattrick willen scoren hé ...

PAUL : Un Hattrick?

MARC : Ja nen hattrick ... nen derde goal ... nen derden oorlog... lot mor!

PAUL : Ah comme la guerre, den oorlog... Ja maar, ‘t is hij ziet er nu niet uit als één soldaat.

MARIA : *(verschrikt)* Isse choldaat?

MARC : Nee manneke, ge moet gene schrik hebben ...

(Paul lacht.)

(Tegen Paul) Die dacht al dat de rooie brigade hier was binnengevallen ...

(Mattheus komt terug binnen. Maria trekt hem bij zijn arm en toont hem de brief.)

MATTHEUS : ‘Pas openen als jullie er alle vijf zijn’. Fremd, sehr fremd ...

MARC : Ja, da’s inderdaad ‘fremd’ ja ...

MARIA : *(in Russisch-Antwerps)* Ja, ik geloef men oere niet haha ...

MARC : Blijven oefenen ...

MARIA : *(houdt vol)* Ik zen choe bezeg haha ...

MARC : Ja ja, ‘t is al goed ...

MATTHEUS : *(Steekt de brief omhoog.)* Mahr diese brief, das ist wel raar ...

MARC : Ja zegt dat wel. Ah trouwens, weet gij hoe nen Duitser nen brief opendoet?

MATTHEUS : Nein, das weiss ich nicht ...

MARC : *(Pakt de brief en klopt erop.)* Aufmachen Aufmachen!

(Mattheus kijkt verontwaardigd.)

Da’s maar een grapke hé, ein grapfschken!

(Mattheus kan er hoegenaamd niet mee lachen.)

Oei oei, don't mention the war ...

MATTHEUS : Ach mann ...

MARIA : *(telt)* Ische nog wachten, ische één, ische twee, ische drie, ische vieceer!

MARC : *(kleinerend)* Maar ... wij kunnen al goed tellen zonder telrameke zenne ...

MARIA : Spasibo ...

MARC : Hey, geen beledigingen hé, Anatevka!

MARIA : Neenee, 'spasibo' ishe dankoe inne Roessisch ...

MARC : Ah, allez dan ...

MARIA : Dank oe wel ... *(en opnieuw in Russisch/Antwerps)* nen dikke merrecie ...

MARC : En niet afgeven hé ...

PAUL : *(Besluit van onderwerp te veranderen.)* En vanwaar het is u komt, monsieur Kinnreck ?

MATTHEUS : Woher ich komme? Van wahr?

PAUL : Oui ...

MATTHEUS : Berlin, Deutschland ...

PAUL : Mais regarde ça, 't is hij komt van de Berlijn, van die muur!

MARC : Ja, ze hadden hem beter laten staan, die muur ...

PAUL : Mais enfin dis ..

MARC : Ja, 'k heb het er niet mee, mag ik?

MATTHEUS : *(ietwat dreigend)* Gibts ein problem? Hebt gij een probleem mit Deutschers?

MARC : Nee manneke ... da's maar een gedacht! *(Zet zich nukkig in de zetel.)*

PAUL : Et u woont in de Berlijn dan?

MATTHEUS : Nein, ich bin geboren in Berlijn, maar ich wohn jetzt in Hasselt, Limburg.

PAUL : Hohoo, Le Limbourg, pas mal, pas mal .. *(heel traag)* den lieeembuuurg haha...

MATTHEUS : Jullie sind al lang hier dan?

PAUL : Non, wij zijn maar juist aangekoom ...

MATTHEUS : Ach so, und wo ist Herr Sondron dan?

PAUL : Je ne sais pas. Ik weet het niét. Het is ik moest hier zijn om 20 uur 30 minuut.

(Haalt een krantenadvertentie uit zijn zak en leest voor.) Gezocht, huispersoneel, voor landheer in groot landhuis. Nationaliteit heeft geen belang...

MARC : (onderbreekt) Nee, da's duidelijk ...

PAUL : (leest verder) ... voor diverse functies. Schriftelijk solliciteren bij Dhr. E. Sondron etcetera.

MARIA : Ikke ook geschien, en brief geschreef, en ene teroeg gekreeg ...

(Maria haalt een brief uit haar tas, ook Marc en Paul halen een brief boven ...)

PAUL : Oui, ik heb ook één brief teruggekreeg, Beste heer Dubois, gelieve u aan te melden op 7 septembre ...

MARIA : (Vult aan) ... om 20 poenkt 30 oer voor oewe chollischtatie, brenge oew schlakekledij mee voor ene overnachting tijdens selectieprocedoer ...

MARC : Jep, juist dezelfde brief hier!

MATTHEUS : (Steekt zijn brief omhoog) Ich auch ...

(De deur gaat plots open. Lucas komt de kamer binnen.)

LUCAS : Helleuw, is this the house of Mister Sondren?

MARC : Hopla, nen Engelsman, dat mankeerde nog! Zeg mannekes, wat is dat hier, 'spel zonder grenzen'?

LUCAS : Excuse me?

MARC : Straks smijten ze hier nog nen Hollander binnen, dan is 't helemaal feest ...

LUCAS : Pardon? [uitspraak: *paard'n*]

MARC : Nee jongen, hier zijn geen paarden, da's hier geen manège hé ...

LUCAS : Excuse me?

MARC : Laat zitten ... Marc Andries!

LUCAS : Lucas Sunderland ...

PAUL : Paul Dubois ...

MARIA : Maria Ovtcharek ...

MATTHEUS : Matteus Kinnreck ...